

ת"פ (ראשון לציון) 11585-08-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ראשון-לציון) 11585-08-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו ראשון-לציון

ת"פ (ראשון-לציון) 11585-08-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בראשון-לציון

[13.11.2024]

כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

גזר דין

כתב האישום

- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.6.22 בשעה 10:30 או בסמוך לכך, על רקע סכסוך כספי, בין הנאשם לקרוב משפחתו (להלן: "המתלונן") בהיותם שותפים עסקיים ברשת שטיפת רכבים, הגיע הנאשם למשרדו של המתלונן כשהוא מסתיר בתוך מכנסיו אלה בצבע שחור.
- בין הצדדים התפתח ויכוח במהלכו הרים הנאשם חפצים שהיו מונחים על שולחנו של המתלונן, הטיחם ברצפה, שלף את האלה מתוך מכנסיו והחל לכות ברגלו של המתלונן מספר פעמים עד שהאלה נשברה.
- עובדי המשרד החלו להתקבץ במקום תוך שצעקו לנאשם לחדול ממעשיו, והנאשם עזב את המקום.
- כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן סימנים ושטפי דם כחולים בשוק שמאל.
- עבר פלילי
- אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.
- חוות דעת ממונה
- בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 29.10.24 נמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.
- הסכמות הצדדים
- בין הצדדים גובשה הסכמה לפיה כתב האישום יתוקן והנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. לא גובשו הסכמות עונשיות. הובהר כי עמדת המאשימה היא למאסר בפועל.
- תסקירי שירות המבחן
- בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים:
- במסגרת התסקיר הראשון, מיום 28.1.24 פורטו בהרחבה תולדות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 37, נשוי בפעם השנייה ואב לשלושה ילדים בגילאי 2-8. הנאשם מתגורר באשקלון עם בני משפחתו ועובד מזה כחצי שנה כמוכר בעסק לממכר מזון. בגיל המתאים גויס לצבא כטבח, אך לאחר שהיה מעורב בקטטה עם חייל אחר, נידון ל-21 ימי מאסר בכלא צבאי ושוחרר מהצבא.
- לאחר שירותו הצבאי עבד כשכיר במשך שמונה שנים, בעסק לשטיפת מכוניות בבעלות המתלונן, ובמשך הקים עסק לשטיפת רכבים בעצמו אותו הפעיל משך חמש שנים עד שצבר חובות ונאלץ לסוגרו. בעקבות כך, השתלב בעסקו של המתלונן כ"שותף". לאחר ביצוע העבירה כאן, הופסקה עבודתו וכיום הוא עובד כשכיר בעסק למכירת מזון.
- הנאשם הודה בביצוע העבירה בה הורשע, הסביר כי הרקע לויכוח עם המתלונן היה רצונו לבחון את מצבו הכלכלי של העסק, ובלהט הויכוח העיף את החפצים מהשולחן. הנאשם התקשה לזכור כי עשה שימוש באלה, אך הכיר בעובדה כי יתכן ועשה כן.
- הנאשם הסכים להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, אך נוכח רשימת המתנה, טרם שולב.
- שירות המבחן שוחח עם המתלונן שתיאר סכסוך כספי בינו לבין הנאשם וסיפר כי נוכח חובות כלכליים, נאלץ לפטר את הנאשם בשיחת טלפון שאחריה, הגיע הנאשם אל העסק. המתלונן מסר כי הנאשם לא יצר עימו קשר מאז אירוע העבירה, הוא אינו חושש מפניו והתנהגותו האלימה של הנאשם- חריגה ונבעה מתוך מצוקה כלכלית עמה התמודד אותה עת.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה תובנה להתנהלותו הבעייתית, וטיפול עשוי לצמצם את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

11. לאחר שביטא הנאשם רצון להסתייע בטיפול במסגרת שירות המבחן, המליץ זה להעמידו בצו מבחן למשך שנה, אז יישולב בקבוצה טיפולית, ולהטיל צו של"צ בהיקף של 140 שעות.
12. במסגרת התסקיר המשלים מיום 23.6.24 עדכן שירות המבחן כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית הטרופית. מגורמי הטיפול נמסר כי הוא מתייצב לכל המפגשים כנדרש, משתתף דומיננטי, וניכרת המוטיבציה להמשיך וליטול חלק בטיפול.
13. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה עבור הנאשם חוויה מטלטלת ומרתיעה, הוא בעל כוחות לתפקוד תקין, שומר על יציבות תעסוקתית ובעל מוטיבציה להמשיך בקבוצה הטיפולית, גורם העשוי לצמצם את הסיכון לביצוע עבירה נוספת בעתיד.
- לאור כך, שב שירות המבחן על המלצתו לצו של"צ וצו מבחן, לצד מאסר מותנה.
- ראיות לעונש
14. במסגרת הטיועונים לעונש הגישה ההגנה מסמכים. הוגשה תמונה (1/ת) המתעדת את החבלה ברגלו של המתלונן.
- טיעוני הצדדים לעונש
15. המאשימה חזרה על עובדות האישום וחומרת העבירה, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשים.
- באשר לנסיבות הנאשם עצמו, הזכירה המאשימה כי מדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי, שולב בקבוצה טיפולית והתרשמות שירות המבחן לפיה ההליך המשפטי מהווה חוויה מטלטלת עבור הנאשם. בנסיבות אלה, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולהטיל עליו 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.
16. ההגנה הדגישה כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני למעלה משנתיים, במהלכם לא נפתחו נגד הנאשם הליכים פליליים נוספים. מדובר באירוע חד פעמי, הנאשם מביע חרטה, הודה בעובדות האישום וחסך מזמנם של העדים. ההגנה הפנתה להליך הטיפולי בו שולב הנאשם, והתרשמות שירות המבחן לחיוב. עוד, ביקשה ההגנה לתת את הדעת לעמדת המתלונן אשר ביקש כי לא יוטל על הנאשם עונש.
- ההגנה הפנתה לפסיקה ועתרה לאימוץ המלצות שירות המבחן להטלת צו של"צ.
17. הנאשם ביקש מבית המשפט לאפשר לו להשתקם ולהקל בעונשו.

דין והכרעה

18. הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים וביניהם כבודו, ביטחונו האישי, פרטיותו ושלמות נפשו של המתלונן.
19. בתי המשפט ראו בחומרה רבה את עבירות האלימות במרחב הציבורי. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 7645/20 כהן נ' מ"י (18.11.20) "למרבה הצער תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה".
20. בע"פ 8991/10 מכבי נגד מ"י (27.10.11), הדגיש המשפט העליון, כי על בתי המשפט להחמיר בענישה על מנת להוסיף תופעה זו:
- "בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוסקת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות".
21. בענייננו, החומרה הרבה של מעשי הנאשם נובעת בעיקרה מכך שחבל במתלונן, קרוב משפחתו, שותפו לעבודה, באמצעות נשק קר וגרם לחבלות בגופו.
22. בטרם אפנה למדיניות הענישה הנוהגת, אזכיר כי "קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות" (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מ"י (17.11.16)), זאת בהיותה מתחם מגלם שיקולים נוספים-מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים ובכלל זה, הנזק שנגרם, הנזק שצפוי היה להיגרם, משך האירוע, היקף האירוע, חומרת האלימות שננקטה ועוד, אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.
23. אין חולק כי בעבירות מסוג זה נקבעה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה, אך יחד עם זאת, קשת הענישה רחבה. ראו למשל:
- א. רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מ"י (13.6.19), המבקש הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן והנאשם, ביניהם היכרות מוקדמת, נפגשו בחדר הכושר והחלו להתווכח. בשלב מסוים במהלך השיחה, ביקש המתלונן מהמבקש כי ימשיכו לשוחח במועד מאוחר יותר, אך המבקש המשיך ופנה אל המתלונן עד שזה האחרון נאלץ לעבור למתקן אימונים אחר, כשגבו אל המבקש. בשלב זה, המבקש ניגש אל המתלונן, הכה בו בחוזקה בעורפו, הפיל את המתלונן מהמתקן עליו ישב, והכה אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון בעודו שוכב על הרצפה.

בית משפט השלום הרשיע את המבקש וקבע כי האינטרס הציבורי לא מאפשר הימנעות מהרשעה ולא צפויה פגיעה קונקרטית. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר מותנה למאסר בעבודות שירות ובסופו של יום, נגזר על המבקש חודש מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי טיב העבירה אינו מאפשר הימנעות מהרשעה הותיר את העונש על כנו, וקבע כי העובדה שימנע מהמבקש מקום עבודה מסוים, אינה מהווה פגיעה קונקרטית.

בית המשפט העליון קבע כי מעשיו של המבקש חמורים ויש להעביר מסר חד וברור על מנת למגר את תופעת האלימות.

ב. ת"פ (רח') 56233-06-21 מ"י נ' קרוה (12.9.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגין כך שהכה באמצעות אלה בראשו של המתלונן. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, גילו הצעיר, היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, ובהתחשב בקושי כלכלי, הקשר התקין בין הצדדים והפגיעה הצפויה במשפחתו של הנאשם, נגזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי, לצד פיצוי והתחייבות.

ג. בת"פ (ת"א) 32469-08-17 מ"י נ' סויסה (7.2.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגין כך שחבט בפניו של המתלונן במכת אגרוף וגרם לו לנפיחות, ולאחר מכן איים עליו. בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בין 5 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר. בשים לב לעברו הפלילי, מצבו הרפואי וכלל נסיבותיו של הנאשם, נגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מרכז) 62432-09-17 אלוחידי נ' מ"י (19.12.17) נדחה ערעורו של נאשם עליו נגזרו 11 חודשי מאסר, בגין ביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם סטר לאחד העובדים במאפייה לאחר שזה סירב לקבל שטר כסף קרוע. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 8 חודשי מאסר לבין 30 חודשים. בית המשפט בשיקוליו לעונש שקל את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, בגינו אף ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח, תסקיר ששירות המבחן שאינו חיובי והתמכרותו לסמים ולא לכוהול.

24. בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני קובעת את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. עונשו של הנאשם

25. בעניין שלפניי מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם. אפרט.

26. שקלתי את העובדה כי כתב האישום עצמו תוקן לקולה באופן משמעותי והנאשם הודה בביצוע המעשים, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך מהמתלונן את העדתו בבית המשפט. עוד התחשבתי בדברי המתלונן בפני שירות המבחן שם ציין כי הנאשם נעדר דפוסים אלימים, הוא אינו חושש ממנו ואינו סבור כי עליו להיענש על מעשיו.

27. עוד שקלתי את התרשמות שירות המבחן מהצלחת הנאשם בגיוס כוחות לתפקוד תקין, כפי שבאה לידי ביטוי בהשתלבותו בקבוצה טיפולית והבעת המוטיבציה להמשך השיקום.
28. הנאשם נטל חלק משמעותי ופעיל בטיפול, וההליך המשפטי היווה עבורו גורם מטלטל ומרתיע.
29. מטבע הדברים, לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. מידת המשקל שתינתן להליכי השיקום צריכה להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, כמו גם מול נתוני האישיים של הנאשם, עוצמתו של הליך השיקום, העבר הפלילי ומרכיבי ענישה נוספים.
30. בע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מ"י (18.04.2018) נקבע כי "את סעיף 40ד(א) לחוק העונשין יש ליישם בזהירות. עם זאת, יש לתת לו משמעות מעשית. חשוב לשים לב כי המחוקק הקנה שיקול דעת רחב לבית המשפט ביישומו של הסעיף וכי נקודת המוצא בהפעלתו היא העדפתם של שיקולי שיקום ... אכן, לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום".
31. באשר לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, סבור בית המשפט העליון כי שיקולי ההלימה אינם פורחים לאוויר כל אימת שמתקיים שיקום. יש לבחון את סיכויי השיקום ולגזור עונש אשר לא יפגע בסיכויים אלה באופן ממשי. בהמשך דבריו סקר בית המשפט העליון את השיקולים שיש לבחון, ביניהם ניתן למנות את "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה".
32. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, לטיעוני הצדדים, לתסקירי שירות המבחן ולעמדת המתלונן כפי שהיא מובאת במסגרת התסקיר, באתי לכלל מסקנה כי על אף החומרה שבמעשים, עסקינן באחד מאותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם הליך שיקומו של הנאשם מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, עד כדי הימנעות מהשתת עונש מאסר, בשל כך שמתקיים בו אותו ניצוץ המבטא "סיכוי של ממש שישתקם".
33. קבלת עמדת המאשימה ל-8 חודשי מאסר בעבודות שירות, משמעותה בפועל, פגיעה ביכולתו של הנאשם להמשיך בדרך השיקום, בעיקר בשל הצורך לאפשר לו להמשיך בעבודתו ולפרנס את בני משפחתו. להזכיר, כי העבירה בוצעה ברקע מצוקתו הכלכלית של הנאשם וזה הוכיח לאורך זמן ובאופן משמעותי כי הוא מחוייב להליך הטיפול. משקל מהותי נתתי לעמדתו של המתלונן עצמו. על כן, נדמה כי האינטרס הציבורי ייצא נשכר מהמשך שיקומו של הנאשם, באופן שיפחית את הסיכון שבמצבו.
33. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 2667/18 יצחק נ' מ"י (10.10.18):

"הקלה בעונש תוך סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום אינה אך בגדר התחשבות אישית בעבריו, אלא עיקרה טמון בכך ששיקום מוצלח משרת את האינטרס החברתי של הגנה על החברה מפני עבירות עתידיות מצד אותו עבריו, בבחינת "הפסדו יוצא בתועלתו".

34. סיכומם של דברים, לאחר שבחנתי את כלל הנתונים ובכללם מהות מעשיו של הנאשם, העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים, נסיבותיו האישיות, סיכויי שיקומו ועמדתו של המתלונן, מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם ולהימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות.

35. יובהר כי הצורך בפיקוח על המשך שיקומו של הנאשם והצורך בהעמדתו על המשמעות החברתית של מעשיו, ימצאו מענה בפיקוח שרות המבחן ובהטלת צו שרות לתועלת הציבור.

סוף דבר

לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

שירות המבחן יגבש תוכנית של"צ ויביאה לאישור ביהמ"ש בתוך 30 יום.

ב. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הוסבר לנאשם כי היה ולא יעמוד בתנאי צו המבחן או בצו השל"צ, מכל סיבה שהיא, יחזור עניינו לבית המשפט וניתן יהיה להוסיף על עונשו.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות.

ד. קנס בסך של 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ככלשהופקדפיקדוןבתיקעל-ידיהנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ויתרה תוחזר לנאשם או לגורםאחרלפיבקשתהנאשם, בהיעדרמניעהעל-פידין.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ה, 13 נובמבר 2024, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.